

Кіровоградська область
місто І. Н. І. Кружков
І. Н. І.

Контрольний екземпляр

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Пленум ЦК Компартії України

21 грудня 1979 року відбувся Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії України.

Пленум розглянув питання «Про підсумки листопадового (1979 р.) Пленуму ЦК КПРС і завдання партійних організацій республіки, що випливають з постанови Пленуму і виступу Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва.

З доповіддю виступив член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України товариш В. В. ЩЕРБИЦЬКИЙ.

У доповіді і виступах підкреслювалося, що результати, досягнуті як в цілому по країні, так і в республіці, переконливо підтверджують висновок, який зробив листопадовий Пленум ЦК КПРС: партією і народом проведена велика робота по реалізації економічної і соціальної програми, виробленої ХХІV і ХХV з'їздами партії. Комуністи республіки бачать свій обов'язок у тому, щоб наполегливо підвищувати рівень організаторської і політичної роботи, спрямовувати енергію й ініціативу трудящих на найповніше використання можливостей виробничо-наукового комплексу, на втілення в життя планів, намічених партією.

Проаналізувавши зроблене, учасники Пленуму вказали на наявні недоліки. Пленум намітив конкретні заходи по поліпшенню стану справ у різних галузях народного господарства, звернувши увагу партійних організацій на необхідність дальшого підвищення дієвості змагання за успішне виконання завдань п'ятирічки і гідну зустріч 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна, ХХVІ з'їзду КПРС.

В обговореному питанні Пленум прийняв постанову.

(РАТАУ).

Висування представників до складу Центральної виборчої комісії по виборах до Верховної Ради Української РСР

У республіці почалося висування представників до складу Центральної виборчої комісії по виборах до Верховної Ради Української РСР десятого скликання.

На зборах класиків підприємств, колгоспів, радгоспів, установ та організацій одностайно висувалися кращі представники робітничого класу, колгоспного селянства і радянської інтелігенції, громадських організацій.

(РАТАУ).

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р. № 149 (2721). ЧЕТВЕР, 13 грудня 1979 року. Ціна 2 коп.

ТВАРИННИЦТВО — УДАРНА СПРАВА КОМСОМОЛУ!

ЗА ПОЧИНОМ ЧОТИРИТИСЯЧНИЦЬ Нам приклад старші подають

Нинішнього року на нашій фермі було створено комсомольсько-молодіжний колектив. З чотирнадцяти доярок майже половина — комсомолки. І хоч досвіду в нас небагато, однак ферма вежається кращою в колгоспі.

Приклад у праці подають старші — наставниці Марія Степанівна Науменко, Клавдія Захарівна Дяченко, Надія Сергіївна Тинькова. А молоді — Людмила Донченко, Віра Тинькова, Валентина Голубничка — намагаються йти з ними в ногу. Колектив прагне достроково

виконати завдання четвертого року п'ятирічки. Наш курс — на досягнення чотиритисячних надойв молока від корови.

В. ТИНЬКОВА, групкомсорт молочно-товарної ферми колгоспу «Перемога» Олександрійського району.

Комсомольсько-молодіжний — значить передовий

Всі чотири комсомольсько-молодіжні колективи молочно-товарних ферм Добровеличківського району працюють під девізом «Тваринництво — ударна справа комсомолу». І КПРС, який теж подолав гритисячний рубіж за одинадцять місяців. Комсомольську групу тут очолює

на, то всна передова або одна з кращих. Так, молоді доярки з колгоспу імені Свердлова (групкомсорт Алла Нежницька) зобов'язувалися надіти нинішнього року по 3500 кілограмів молока на корову. Та завдяки широко розгорнутому соціалістичному змагання, ретельній підготовці кормів до згодовування за одинадцять місяців загалом по фермі одержано від корови 3650 кілограмів продукції. Групкомсорт планує до кінця року досягти чотиритисячних надойв на тварину. На Аллу рівняються комсомолки Раїса Монастирська, Галина Радченко.

Друге місце в трудовому суперництві комсомольсько-молодіжних виборів колектив ферми з колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС, який теж подолав гритисячний рубіж за одинадцять місяців. Комсомольську групу тут очолює

Галина Козірова. Серед спілчан ферми найвищі показники у Валентини Тищенко.

Близько 2900 кілограмів молока від корови одержав комсомольсько-молодіжний колектив ферми колгоспу «Шлях до комунізму». Ватажок молоді Галина Рибій наділа 3485 кілограмів на кожну тварину.

В індивідуальному трудовому суперництві молодих доярок району першість утримує Валентина Мартинюк з колгоспу імені ХХІІ з'їзду КПРС. Вона наділа по 3866 кілограмів молока на корову. Друге місце — за Ганною Левченко з колгоспу «Шлях до комунізму», яка одержала по 3833 кілограми продукції.

С. БОНДАРЕНКО, член корпусу «Молодого комуніста» при Добровеличківському райкомі комсомолу.

СЕСІЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

12 грудня, о 10 годині ранку в Сесійному залі Верховної Ради Української РСР почала роботу одинадцята сесія Верховної Ради УРСР дев'ятого скликання.

Тривалими оплесками зустрічають депутати товаришів В. В. Щербинського, М. М. Берисевка, О. П. Ботвіна, О. Ф. Ватченка, Г. І. Ващенко, О. П. Ляшка, П. Л. Погребняка, І. З. Соколова, В. О. Сологуба, О. А. Титаренка, В. В. Федорчука, І. О. Герасимова, Б. В. Качуру, Я. П. Погребняка, членів Президії Верховної Ради і Ради Міністрів УРСР.

Сесію відкрив Голоса Верховної Ради України

ської РСР депутат М. У. Білий.

Одностайно затверджується порядок денний сесії:

1. Про Державний план економічного і соціального розвитку Української РСР на 1980 рік і хід виконання Державного плану економічного і соціального розвитку Української РСР у 1979 році.
2. Про Державний бюджет Української РСР на 1980 рік і звіт про виконання Державного бюджету Української РСР за 1979 рік.
3. Про проект лісового Кодексу Української РСР.
4. Про затвердження Указів Президії Верховної

Ради Української РСР.

З доповіддю у першому питанні порядку денного виступив заступник Голови Ради Міністрів Української РСР, голова Держплану УРСР депутат В. А. Масол.

Доповідь у другому питанні зробив міністр фінансів УРСР В. П. Козерук.

Депутати заслухали співдоповідь постійних комісій Верховної Ради УРСР у першому і другому питаннях порядку денного, з якою виступив голова планово-бюджетної комісії депутат В. О. Кремницький.

Після цього почалося обговорення доповіді і співдоповіді.

(РАТАУ).

Комсомольсько-молодіжна бригада трактористів, що її очолює молодий комуніст Лідія Балицька, працює на Кіровоградському ремонтно-механічному заводі Укрремтресту. Колектив щомісяця при вискій якості робіт виконує завдання на 110 процентів. Він носить почесне звання колективу комуністичної праці.

Бригада Л. Балицької — в авангарді соціалістичного змагання виробничих підрозділів підприємства за дострокове виконання планів четвертого року п'ятирічки.

На знімку: бригада трактористів Л. БАЛИЦЬКОЇ.

Фото Л. МИРГОРОДСЬКОГО.

ВІДПОВІДАЙ, ТОВАРИШУ КОМІТЕТ!

І НАПИСАЛИ ХЛОПЦІ ЗАЯВИ...

Чотири шофери з комсомольсько-молодіжної залишили колектив. Чому?

Вони довго вмовляли заводу гаражні служби комсомольсько-молодіжну бригаду, говорили про неї на комсомольських зборах.

У радгоспі імені Гагаріна на прохання молодих водіїв реагували приблизно так: «Вийшли тобі пульту — рухай у дорогу і не думай, чому посилаю тебе не з товаришем. Начальству видніше, кому яку роботу даять».

Та хлопці все-таки домоглися свого — склад комсомольсько-молодіжної бригади затвердили документально. Молоді шофери вирішили довести,

що вміють працювати не гірше за досвідчених. Сподівалися, що знання поділя з боку керівництва, що з часом визнають їх як перспективний виробничий колектив.

Однак комсомольсько-молодіжної у радгоспі помічати не помічали. Це замість того, щоб підтримати, допомогти (адже досвід того в хлопців малувато).

Так, інші рідко де знайшли завод чи фабрику, будувати чи колгосп, де б не було комсомольсько-молодіжних колективів. Комітет комсомолу створюють у них атмосферу, в

якій молоді не може працювати абияк. За неї уболівати старші й допомагають керівники та спеціалісти, щоб молоді ентузіастично вкорінилися в колективі, стали кадровими працівниками.

Нічого цього не зробили для молодих шоферів ні дирекція радгоспу імені Гагаріна, ні комітет комсомолу. Навіть коли трьох водіїв райком комсомолу відзначив грамотами і преміями, у радгоспі про це й словом не обмовились.

Два роки спільної праці здружили хлопців. Вони

успішно справлялися із виробничими завданнями.

Минав час. Бригаді дали нового одну нову машину, хоч у радгоспі є ще дві без водіїв. І хоч дехто з молодих працює вже 3-4 роки, все ж не довірили. От і доводилось часто простоювати на ремонтах, бо в свій час одержували машини не з заводського конвеєра, а вже «підтоптані» — від інших шоферів. Кривдимо хлопців.

— Та якби тільки не, — сказав на Олександрійській районній звітно-виборчій конференції член бригади Володимир Назаренко. — Часто приходив уранці в гараж, а там сповідають, що немає або роботи, або бензину. А якщо все-таки випадає рейс, то поки підготуєш машину — півдня минує. Немає того, щоб згодом сказати водієві: приготуй, молярю, на завтра машину під той чи інший вап-

таж. Ех, не подобається мені така організація праці. Думаю, що нашу комсомольсько-молодіжну й ігнорують у радгоспі тоді, що ми вимагаємо по рядух...

З ремонтом — прямо біда. Вийшла з ладу машина, то запчастини тиждень хоч і не проси. Немає.

А тим часом чотири шофери вже пішли з бригади. Володимир не дуже й засуджує їх...

Поповнюється бригада за рахунок юнаків, що повертаються з дійсної служби в армії. Вони охоче сідають за кермо. Але якщо й до новачків буде таке ставлення, як до їхніх попередників, то чи ж надовго вони тут залишаться? Мабуть, і директорові радгоспу А. П. Володимир Назаренко, і комітетові комсомолу господарства треба про це серйозно подумати.

Недавно члени комсо-

мольсько-молодіжної підбили підсумки своєї роботи. Зобов'язувалися за рік перевезти 60 000 тонн народногосподарських вантажів, виробити 1 178 000 тонн-кілометрів, завантажити 4140 кілограмів наливо-мастильних матеріалів. Свою програму колектив завершив менше ніж за 11 місяців. Високих трудових показників досягли Микола Самофал, Володимир Берест, Микола Ткаченко, присвоєно звання ударника комуністичної праці.

Можливо, й сьогодні хлопці в легкому рейсі. Вони готуються високим виробничим успіхам відзначити 110-у річницю з дня народження В. І. Леніна. Але ніяк не можуть забути водіїв, що четверо їхніх товаришів, не мирячись із байдужістю керівництва, змусили бути написати заяви...

Р. МАРЧЕНКО.

Від чого залежить якість виробу? Запитання, на яке на підприємствах-виробників відповідають, як правило, однаково: від сировини, устаткування, працівників. Зверніть увагу на порядок переліку — звичайно він саме такий. На те є свої причини. Сировина й устаткування справді іноді залишають бажати кращого. Але ж і ресурси, пов'язані з так званим людським фактором, далеко не вичерпані. І там, де це усядомлюють, постійно, з року в рік, збільшується випуск високоякісних виробів, незважаючи на ті ж труднощі із сировиною та устаткуванням, на які посилаються інші. До таких підприємств, безперечно, відноситься Єреванське об'єднання Трудого Червоного Препора виробничо-виробничо-об'єднання «Масіс».

ють самостійні заготовочний, закрійний, пошивний цехи. Таким чином, заготовки проходять довгий шлях через багато рук. Подібна система неминуче веде до ускладнення обліку, утворення «незавершених», втрачається час на з'ясування стосунків між суміжниками. Як уникнути безладності? Як зосередити весь процес створення взуття в одних руках? Було вирішено: створити на фабриці виробничий цикл з повністю завершеним циклом робіт. На одному виробничому майданчику розмістили всі потоки. Появився один керівник усіх робіт. Більше того, з кожною парою взуття — від початку її пошиття і до кінця — працює один робітник. Тепер він переходить від операції до операції, а не конвеєр доставляє йому од-

а основі якого лежить знову-таки принцип подолання розриву між працівником і результатом його праці. З чого починається створення взуття? Із сировини. Логіка сировини — низька якість виробу. Можна нарікати на це. А можна й спробувати вплинути на поставальника, можна включити його у спільну систему пошиття взуття. Зробити так, щоб він не обмежувався одним завданням: дати шкіру споживачеві, а там — не наша справа. Часом поставальник і знати не знає, що робиться з його продукцією, що з неї шийють, як до неї ставиться покупець. Важливо зробити його заінтересованим партнером. Для цього є кілька способів.

Ми, зокрема, скористалися широко відомим у

ЩЕ БУДУТЬ ЗУСТРІЧІ

З творчого відрядження за лутівкою обкому комсомолу повернувся молодий кировоградський художник Юрій Вінтенко. Десять днів його майстерню був Побузьський нікелевий завод.

мало, щоб узяти людей молодого, але вже прославленого підприємства. І все ж вони мені багато дали, ці дні. Бо почастило зустрітися з дуже цікавими людьми — металургами (звичайно, серед них були робітники не тільки цієї професії, але всі вони вважають себе металургами. І я так вважаю). Вразив їхній неперервний інтерес до моєї роботи. Причому це була не

кращих молодих робітників підприємства. Прийшов у робочій спеціалі, у касці. А на обличчі — отой азарт, що приходить тоді, коли робити щось дуже важливе, необхідне, коли твоя робота поглинула тебе всього, коли відчуваєш значимість своєї праці. Я не бачив Віктора там, у цеху, але впевнений, що біля плавильної печі він точно такий, яким зустрів його в моїй тимчасовій майстерні.

Найчастіше заходив до мене робітник енергоцеху Валерій Шабасев. Його цікавило буквально все, що стосується роботи художника.

Були зустрічі і з токарем енергоцеху Михайлом Донцовим, який так захоплено розповідав про свою професію, і з секретарем комітету комсомолу підприємства Валентином Чабанюком... Вони дали мені, думаю, головне: розуміння того, чому люди так пишуться своєю працею. Тому, що роблять свою справу від душі, як велить їм совість.

І ще раз про те, чому мені не все вдалося зробити. Я хочу написати колективний портрет молоді Побузького нікелевого заводу. Колектив... У цьому всі такі не схожі один на одного. Потрібен час, щоб більше узяти цих трудівників. Це допоможе мені повніше відобразити свій задум у реальність.

Ще хочу ближче понаблюдати металургів зі своєю професією, з мистецтвом. Адже не секрет, що ми, художники, так рідко буваємо в трудових колективах, чим дуже збіднюємо себе. Планую організувати виставку на заводі, прочитати кілька лекцій про об-

Це не перша твора портрета Юрія. Минулого року молодий художник разом зі своїми колегами побував на землі подвигу підпільної комсомольської організації «Спартак» — у селі Краснопілля Голованівського району. Народилася серія картин про цей край.

Для Вінтенка багато значать простори нашої області. Деякі його пейзажні зарисовки так і називаються: «Кировоградщина», «На Кировоградщині». Роздолья степу, колоскове море, комбайни — цим живе мистецтво.

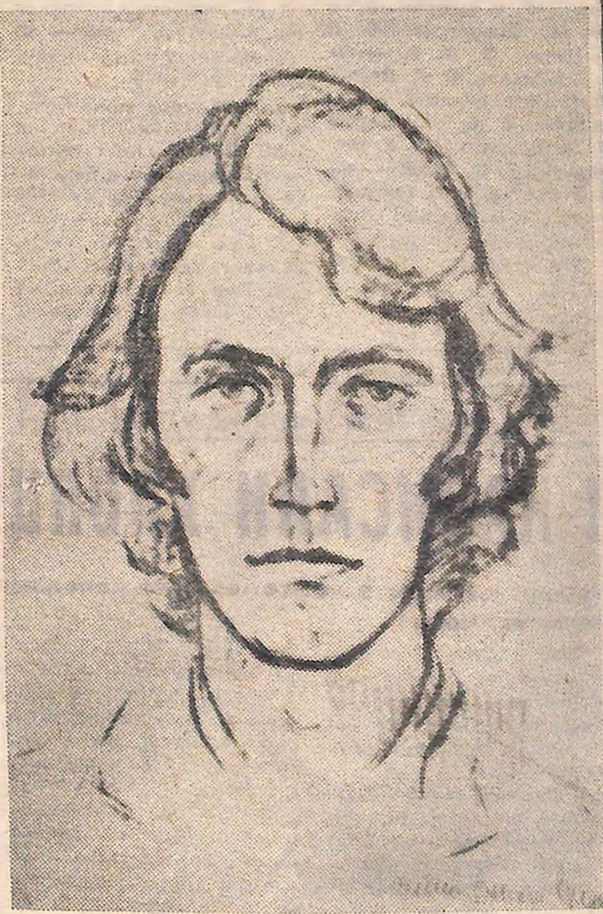
І ось нове відрядження можливо, незвичайне для Юрія. Що змусило його на деякий час залишити пейзажну лінійку?

Захотілося спробувати свої сили у виробничій, як її називають, темі, — пояснює Вінтенко. — А Побузький нікелевий завод підприємство досить відоме і молоде за віком. Молоді там і заводчани. От і виникла ідея створити серію портретів «Комсомольці ПНЗ» і картину, присвячену заводові.

Відрядження бувають вдалими і не дуже. Як цього разу?

Юрій відповідає, трохи подумавши:

— Якби я сказав, що мені вдалося зробити за ці десять днів усе, що заплянував, це трохи не відповідало б дійсності. Мені здається, що десяти днів

цікавість людей, із яких разотворче мистецтво. Сподіваюсь, це буде в найближчому майбутньому.

А. РОМАНЮК.

На фоторепродукціях: портрети В. Голован та В. Шабасева.

ПОШУК. ПРАКТИКА. ДОСВІД.

Конвеєр якості

Нинішнього року єреванські взуттєвики були нагороджені дипломом ВЦРПС і Державного комітету СРСР по стандартах «За досягнення найкращих результатів по випуску продукції з державним Знаком якості». З 1976 року «Масіс» незмінний переможець Всесоюзного соціалістичного змагання. А ще на початку дев'ятої п'ятирічки об'єднання випускало взуття низької якості й одноамітного асортименту. За рахунок яких ресурсів удалося добитися успіху? Про це розповідає в бесіді з кореспондентом В. Нікітіною секретар комітету комсомолу «Масіс» Філіп Овсепян.

— Звичайно, коли говорять про проблему кадрів, мають на увазі або рівень кваліфікації, або чисельність. І нерідко забувають про психологічні аспекти праці. Якщо все-рйоз дбати про якість, то треба зв'язати і на них.

У нашому об'єднанні є фабрика, що випускає модельне взуття. Попит покупців на нього, незважаючи на досить високу ціну, величезний. Єдиний недолік цього взуття: фабрика може дати його своїм споживачам усього кілька сот пар на рік. Справа в тому, що подібне взуття шийють ручним способом. Об'єднання ж у цілому випускає близько 13 мільйонів пар. Проте і на потоці є можливість використати принципи випуску високоякісного взуття. Саме з цих принципів виходили в нашому об'єднанні, коли почали реорганізацію одного з підрозділів — фабрики модельного взуття.

Загальноприйнято, що взуттєві підприємства ма-

ють ту саму деталь.

Відповідальність у таких умовах у кожного, безумовно, зростає. Та й сама праця стає набагато цікавішою. Міра відповідальності робітників наближається до тієї, яка притаманна створювачам унікальних виробів, виконаних ручним способом.

Звичайно, для цього довелося немало потрудитися. Були реконструйовані приміщення, робітники освоїли цілий ряд суміжних професій. Та зусилля повністю виправдали себе. Нині ми випускаємо взуття високої якості, яке має підвищений попит у населення, за багатьма своїми характеристиками ні в чому не поступається тому, що виготовлене вручну. А всі етапи створення механізованого. Причому випускається такого взуття близько мільйона пар на рік. Машинна праця з якості стала близькою до ручної.

Мені можуть заперечити, що не всюди і не завжди подібна реорганізація можлива. Її перешкоджає багато причин чисто технологічного порядку. Крім того, мільйон пар — далеко не 13 мільйонів. Що ж, із цим не можна не погодитися. Проте і для найбільш масового виробництва існують шляхи поліпшення якості продукції. Хай не можна всі етапи зосередити в одних руках, та виходити в кожному почуття відповідальності за свою ділянку роботи цілком можливо. Тут на допомогу приходить організація змагання. У нашому об'єднанні є кілька видів трудового змагання, спрямованих саме на підвищення якості продукції. Зупинюся на одному з них,

крайні досвідом Тираспольської швейної фабрики. У нашому об'єднанні створено наскрізні бригади відмінної якості. Як відомо, такі бригади наче охоплюють увесь цикл робіт над одним виробом. Організувати їх у рамках підприємства неважко.

Складніше, проте набагато ефективніше, продовжити їх за межі одного колективу. Наскрізні бригади (в основному в них працює молодь) уклали договори співдружності з аналогічними бригадами поставальників із Єреванського швейного об'єднання імені Шаумяна. Такі ж договори укладено з торговельними організаціями. Обидва наших партнери беруть зобов'язання у змаганні. Так виник «троїстий союз», як ми його жартома називаємо.

Представники шкіряників часті гості на конференціях покупців. Вони не гірше за нас тепер знають про претензії покупців, про їхні побажання і, природно, не можуть не враховувати їх у своїй роботі. І нам уже не потрібно, як раніше, доводити, що та чи інша шкіра непридатна для пошиття високоякісних виробів. Поставальники включилися у загальний ланцюжок, добре уявляють собі, яким буде кінцевий результат спільної праці. Це, безперечно, відіграє свою роль у підвищенні якості продукції.

Так, долаючи неузгодженість між різними ланками ланцюжка, вдається об'єднати працівників у єдиному прагненні підвищити якість продукції.

3 Виставки — у магазин

Великий зал бібліотеки кировоградського об'єднання «Кристал» не зміг вмістити всіх експонатів, представлених на виставці науково-технічної творчості молоді. Огляд найбільш цікавих розробок молодих інженерів і робітників провадиться з ініціативи комітету комсомолу підприємства.

Деякі з новітніх цього року можна побачити в магазинах столиці України. Наприклад, оригінальний мікрокалькулятор, авторами якого є Анатолій Зембіцький і Андрій Тимофе-

єв, сьогодні вже практично доступний кожному інженеру. Серійний випуск цієї компактною машини, що дає змогу миттєво виконувати складні розрахунки, недавно освоїло підприємство. Тут же шашкохідний годинник-дисплей, електронний годинник — екран, призначений для салонів автомобілів, легка і зручна радіостанція для туристів і будівельників електронний секундомір, регулятор потужності світла.

— А ці новинки — кар-

тинг і мопед «Малю», — розповідає секретар комсомольської організації об'єднання Володимир Шаюк, — у Міжнародний рік дитини зробили членів наших підліткових клубів «Кристал», «Ніжки», «Виноградар». Вирішили випробувати свої сили в науковій творчості і студенти технікуму радіоелектроніки, з якими ми багато років підтримуємо тісні контакти. Їх колекційним приладом напевно зацікавляться любителі сучасної музики.

В. ЧЕРНИШУК,

кор. РАТАУ.

ПРЕМ'ЄРА «ВІТРИЛ»

УВАГА!
КЛУБ ЛЮБИТЕЛІВ КІНО

«Вітрила» відкривають заочний клуб любителів кіно. Членами його можуть стати всі бажаючі. На сторінці для вас, товариші старшокласники, ви можете посперечатися про новий фільм, висловити свої думки, поділитися враженнями.

На перше засідання клубу внісся обговорення нового телевізійного фільму зі шкільного життя «Камертон», який нещодавно демонструвало Центральне телебачення. «Вітрила» вже стримали відгук на нього. Одним фільм спо-

добався (вони навіть пишуть про подібні випадки з життя свого класу), іншим — не зовсім, а дехто (наприклад, Іван Гавришук, десятикласник із Олександрії) взагалі вважає стрічку невдалою. («...І що там такого, що від наших дівчат тільки й чути: «Ой, «Камертон», ой, «Камертон». Зацикайний, сіренький фільм...»). Словом, дискусія почалася.

Отже, чекаємо ваших листів, любителі кіно. Тема: «Камертон» — за і проти».

ЗАОЧНА СТУДІЯ «СІВАЧА»

Плани воячини США розмістити на території західноєвропейських країн ракети «Першинг-4» та крилаті ракети викликали гнів і обурення всіх прогресивних людей світу. «Зупинити гонку озброєнь!» — вимагають вони. І в унісон їх серцям пульсує думка в кращих творах, надісланих до заочної студії «Сівача».

ВІДЛУННЯ ДНЯ

Солідарності трудового людства в боротьбі з загрозю ядерної катастрофи присвячує свій вірш світоподець М. Макаренко. Ініціатором гонки озброєнь він радить згадати безславний кінець гітлерівської дивізії «Вікінг».

Про вірші М. Макаренка ми вже говорили («МК», 9 жовтня 1979 р.). Приємно, що й нові його твори засвідчують прагнення автора розробити сучасні теми. Проте початуючому поету насамперед слід серйозніше поставитися до техніки віршування, уникати багатослів'я, слідувати за чистотою мови.

Тривоги і сподівання, плани і прагнення сьогодення звучать у рядках А. Карнаухової з Олександрівського району, В. Цуркана з Гайворона, Г. Левицького з Аджамки, О. Сорочана та В. Реп'яшника з Кіровограда. І все ж складається враження, що більшість їхніх творів написана тільки тому, що, як висловився в листі до редакції один з авторів, «хочеться написати багато стихів, і у мене єсть время». Отоді, мабуть, і народжується:

Ти пойдеш на сенокос
І в душе приято,
Сена запахи давно
Нам с тобою понятні...
Осінь для багатьох наших читачів стала, може, першим серйозним випробуванням дружби, кохання. Щирі строфи, сповнені світлх почуттів, надіслали до редакції Г. Герасимчук із Олександрії, С. Бабаніна з Гайворона, Світлана Д. із Маловисківського району. Пишуть дівчата у віршах про своїх друзів, які нині служать в Армії, про довгі вечори в очікуванні солдатського листа, а ще про те, що чекають і вірять...

Але рядки, на жаль, виходять безсилі, безбарвні. Можливо, треба трохи подождати, пересвідчитися, що почуття ці справжні, незрадливі? Тоді слова у вірші буде тісно, а думкам — простору.

Цю ж пораду адресуємо І. Дяченко з Долинської, М. Косаргуну з Ульяновки і С. Григору з Кіровограда.

Зупинімося і на кращих творах поетичної пошти. Цікаво задумав «Баладу про спільний дім» В. Василевський з Добровеличківки. Серед поетичних удач кіровоградки Г. Брагинської, чий вірш вже друкували на сторінках «Молодого комунара», хочеться відзначити такі твори, як «Вибір» та «Гоари, снегопад, говори». В них авторка прагне філософськи осмислити світ, своє місце в ньому. У віршах Брагинської нерідко зустрічаємо справжні поетичні знахідки, що несуть значний емоційний заряд.

...Перечитуємо вірші, надіслані до редакції «Молодого комунара». Вони нагадують голубі крила хвилюючої і ранньої ще творчості початкуючих поетів. Звичайно, ці «крила» поки що часто слабенькі і малі для високого злету справжньої поезії. Але головне те, що вони несуть на собі живе, трепетне відлуння сьогодення. А поет (нагадаємо авторам ще раз) не може стояти осторонь життя — в цьому не тільки його свяятий обов'язок, а й високе покликання митця. Правда красного слова — це насамперед правда життя.

Є. ЖЕЛЕЗНЯКОВ,
член обласного літ-об'єднання.

БІБЛІОТЕКА ДОПОМАГАЄ

Вони прийшли в гурток «Любителі природи», ще навчаючись у молодших класах. Сьогодні Саша Коваленко, Віта Ересько, Сергій Синьок — старшокласники, перші помічники свого керівника — бібліотекаря Віри Василівни Демп.

Гурток, що четвертий рік працює при обласній дитячій бібліотеці ім. А. Гайдара, об'єднує любителів флори і фауни.

Засідання гуртка й засідання назвати важко: тут

і живий обмін думками про кінофільм «Білий Бім Чорне вухо», і екскурсії в дендропарк, і виготовлення гербаріїв. Школярі читають книги письменників-натуралістів С. Сахарова, П. Падєждіної, В. Біанкі, слухають грамплатівки із записами пташнього співу, дивляться діафільми про рідний край.

Все це допомагає дітям ближче подружитися із природою.

А. КОРИНЬ.

ПОДІЇ,
ФАКТИ,
КОМЕНТАР

КОМЕНТАР

НАДІЇ НЕ ВИПРАВДАЛИСЬ

Прем'єр-міністр Японії Масасі Охіра завершив п'ятиденний візит у КНР. В результаті переговорів, які він провадив з головою ЦК КПК, прем'єром державної ради КНР та іншими китайськими лідерами, було опубліковано «китайсько-японське спільне комюніке», підписано угоду про культурне співробітництво і досягнуто в принципі угоди про спільне розвідання нафтових родовищ у Бохайській затоці, що відкрила шлях до перших пошуків нафти Китаєм з участю іноземного капіталу.

Як визнає зарубіжна преса, китайські керівники не досягли тих цілей, які вони ставили перед цим візитом. Пеїн розраховував одержати широкую економічну допомогу від Японії в здійсненні своєї програми «чотирьох модернізацій» і насамперед

у війсьній галузі. З запрошених Китаєм у вересні цього року у Японії 5,5 мільярда доларів він одержав лише 200 мільйонів доларів. Що ж до війсьної сторони, то М. Охіра як на переговорах, так і в публічних виступах твердив, що Японія не має наміру брати участі у війсьній модернізації Китаю.

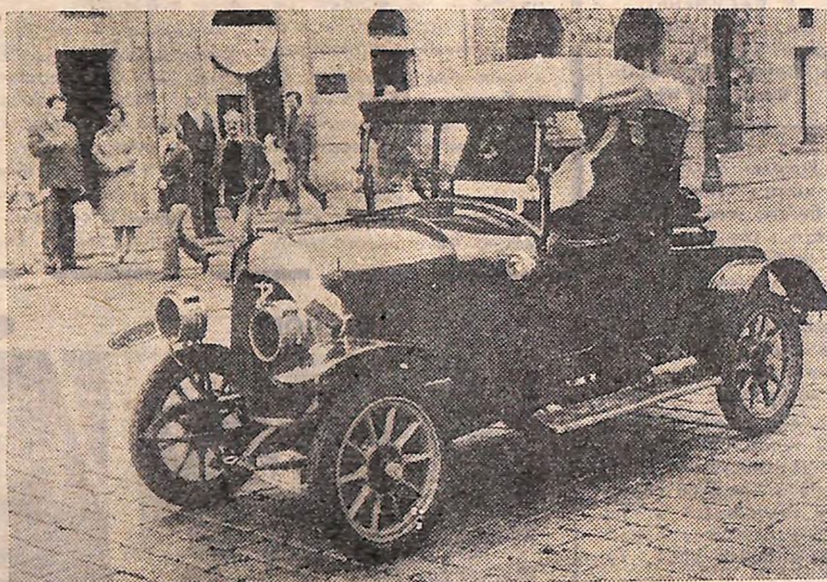
У ході переговорів виявився незбіг позицій сторін по ряду великих міжнародних проблем, зокрема, в питанні про статус Тайваню. Незважаючи на посиленний тиск, очинений китайським керівництвом на главу японського уряду, останній на прес-конференції в Пекіні заявив, що Японія додержити своєї обіцянки подати СРВ економічну допомогу. Ця заява викликала гостре незадоволення пекінських лідерів, які проводять що-

до В'єтнаму політику експансіонізму і агресії.

Японська громадськість з тривогою стежила за поїздкою М. Охіри в Китай і не без підстав. На переговорах Хуа Гофен обрушився з наклепами на Радянський Союз, знову витягнув купел про «радянську небезпеку», і виступив з погрозами на адресу СРВ. Японські газети відзначали, що вигадки про «радянську небезпеку» потрібні були китайському лідеру для того, щоб прикрити власні військові готування, підштовхнути Японію до дальшої милітаризації і спробувати втягнути її в свою політику, яка суперечить інтересам миру та безпеки народів.

Підсумки візиту знову показали, що Пекін проводить політику, яка суперечить справі миру в Азії і в усьому світі.

М. ЯКОВЛЄВ,
оглядач ТАРС.

ПНР. Любителі автомобільної старовини кедавно влаштували міжнародні релі в Познані. Кілька десятків учасників приїхали на своїх машинах із Бельгії, ФРН, НДР, Швеції, Швейцарії, Угорщини і Радянського Союзу. На знімку: один із учасників змагань.

Фото ЦАФ — ТАРС.

У Сполучених Штатах поліція завжди готова обрушити гумові кийки на голови тих, хто бореться за свої життєві права. Понад 200 поліцейських було кинуте на розгін пікетників біля воріт заводу компанії «Олін» у Нью-Хейвені (штат Коннектикут). Власники, прагнучи добитися припинення страйку і зломити волю робітників, найняли швейцарських охоронців і спробували прорвати їх на територію заводу. Пікетники перепинили їм шлях, розігнала поліція. Десять робітників було арештовано. На знімку: поліцейський нордон біля воріт заводу.

Фото АР — ТАРС.

ЖИТТЯ МОЛОДІ
ЗА РУБЕЖЕМ

БУДАПЕШТ

Веселітня федерація демократичної молоді закликала світову громадськість безупинно народити боротьбу проти небезпечних планів НАТО по розміщенню нових видів американської ракетно-ядерної зброї в Західній Європі. В опублікованій тут заяві бюро ВФДМ підкреслюється, що в той час, коли в усьому світі шириться рух на підтримку радянських мирних ініціатив, милітаристський кола НАТО планують новий раунд гонки озброєнь. Це створює серйозну перешкоду на шляху до досягнення розрядки і міцного миру, відзначається в заяві.

БЕРЛІН

Тут відбулась парада секретарів спілок молоді соціалістичних країн по ідеологічній роботі. Делегати Болгарії, Угорщини, В'єтнаму, НДР, Кампучії, Куби, Лаосу, Монголії, Польщі, Румунії, Радянського Союзу і Чехословаччини обговорили питання поглиблення співробітництва в галузі антифашистської пропаганди, обмінялися досвідом роботи по комуністичному вихованню молоді, а також обговорили плани підготовки до 110-річчя з дня народження В. І. Леніна, 35-ї річниці розгрому гітлерівського фашизму і 25-річного ювілею організації Варшавського Договору.

МАДРІД

Більш як 100 тис. студентів вищих навчальних закладів Мадрида, Барселони, Вільяо та інших міст Іспанії взяли участь у кампанії протесту проти урядової політики в галузі освіти. Вони виступили проти законопроектів про статут навчальних закладів і автономно університетів, які розглядає конгрес депутатів. Студенти заявили, що ці законопроекти є антидемократичними, не відповідають духові часу і тим соціально-політичним перетворенням, які почалися в країні. Поряд з цим студенти виступають проти дорожніх зборів, вимагають зниження цін на навчальні посібники, скасування плати за складання екзаменів, ширшого доступу до вищих навчальних закладів дітям робітників і селян.

ДЕЛІ

Активізувати боротьбу з внутрішньою реакцією, яка розпалює релігійно-общинні суперечності, закликали учасники проведення у Варанасі (індійський штат Уттар-Прадеш) конференції молодіжних і студентських організацій з багатьох районів Уттар-Прадешу. Внутрішня реакція не припиняє спроб спровокувати в різних штатах сутички на релігійному ґрунті. Реакційні організації намагаються проініціювати в навчальні заклади з метою розширення шовіністичної пропаганди, зазначили промовці.

Пульс планети

ВАШІНГТОН. Тут відбулась масова демонстрація американської громадськості, яка виступила проти планів Пентагону розмістити нові американські ракети в Західній Європі. «Не допустимо розміщення американських ракет в Європі!», «Ратифікувати договір ОСО-2!», «Геть ядерні озброєння!» — з такими плакатами демонстранти прийшли до Білого дому, де відбувся мітинг.

БЕРН. Скадальні факти забруднення навколишнього середовища виявлені в одному з найбільших міст Швейцарії Базелі. Скидання відходів хімічного виробництва призвело до забруднення ґрунтових вод і поставило під загрозу здоров'я жителів цього міста. Як зазначає місцева преса, винуватцем є

концерн «Сіба-Гейрі», власники якого безвідповідально ставляться до питань охорони навколишнього середовища.

ТОКІО. Новий рекорд швидкості на залізничній встановив експериментальний локомотив, збудований в Японії. Під час випробувань він розвинув швидкість 319 кілометрів на годину.

БУЕНОС-АЙРЕС.

Більш як на п'ять процентів зросли ціни в Аргентині за листопад. Всього ж у минулому році життя в цій країні, згідно з офіційними даними, подорожчало майже на 130 процентів. Це — прямий наслідок політики так званої «відкритої економіки», яку проводять гласі і яка передбачає всемірне захоплення великого місцевого й іноземного капіталу.

(ТАРС).

ПАМ'ЯТНА ЗУСТРІЧ

Цього тижня в Кіровограді побував наш земляк, відомий український письменник Віктор Банзенець. Автор повістей і оповідань «Паруси над степом», «Землянка», «Женя і Спільно», «Древляни», «Підземні барикади», «Мовчун», «Земля світанків», «Вибух» та інших завітав до нашої редакції, де зустрівся із журналістами і літераторами області.

Понад дві години тривала захоплююча розповідь про сиву давнину землі руської, високий патріотизм нашого народу. Віктор Семенович переклав на

сучасну українську мову шедевр світової літератури — «Повість про життя і смерть» літописця Нестора. Знаменно, що цей твір побачить світ напередодні 1500-річчя Києва. У цій повісті, як у дивовижному світі, відзеркалюється слава історії нашого народу.

В. Банзенець поділився творчими задумами, відповів на запитання учасників зустрічі.

В. ВАСИЛЕНКО.

На знімку: виступає гість нашої редакції, письменник Віктор Банзенець. Фото В. ГРИБА.

БАРВИ „ЗАЧАРОВАНОЇ ДЕСНИ“

По-своєму вирішила проблему естетичного виховання школярів у рідному селі Євмінка Козелецького району одинадцятирічна Світлана Семеновна. Після успіху на республіканському конкурсі «Намалюй свою квітку», де її декоративні розписи були названі серед найкращих, юна художниця організувала студію. Спочатку сюди потяглися малюки, потім діти трохи старші, а за ними й дорослі. Студійці разом з юною наставницею взяли за відраження характерних для Чернігівщини традицій народної творчості. Минуло небагато часу, і в «Зачарованій Десні», як назвали студію, з'явилося своє об-

личчя. Яскраві розписи, в яких контрастують чисті барви, багато зелені, білого, червоного і синього фону, склали неабияку колекцію. На аркушах ожили картини з життя сучасного села, новизна мотивів і тем органічно з'єдналась з узорами і орнаментами, успадкованими від минулого.

Матеріали з цієї колекції можуть тепер побачити і кияни. П'ятдесят робіт художників з Євмінки склали яскраву експозицію в павільйоні народних художніх промислів ВДНГ УРСР. Тут представлена творчість С. Семеновна і учасників керованої нею студії. Поряд з нарядними полотнами «Наче писанка село», «Веселі косошники», «Щасливий день», «Солов'їна пісня», створеними Світланою, розквітлі соковитими барвами розписи Грицька Тименика, Ірини Тавлуй, Оксани Карась, Теті Пархомець та інших юних майстрів із «Зачарованої Десни».

Л. КОРОБЧАК, кор. РАТАУ.

СВЯТО ДИТЯЧОЇ КНИГИ

КНІВ. (Кор. РАТАУ). В гостях у літературних героїв, що полюблять дітям, побували минулої неділі вихованці міської бібліотеки. Вони самі виступили в ролях казкових персонажів, взяли участь у вікто-

рипах і конкурсах. Нагородою переможців були яскраво ілюстровані книги, зібрання творів відомого радянського дитячого письменника М. Носова. Ініціаторами організації такого свята були Палац культури «Ленінська кузня» і київський магазин «Передплатні видання».

ПРО цей випадок мені розповіла моя знайома. Її п'ятнадцятирічний син, серйозно захоплений історією мистецтва, викладач літератури виставила за двері. На уроці йшла мова про серйозність людських почуттів, про кохання героїв книги. Пояснюючи свою думку, молода вчителька сказала, що навряд чи кому-небудь із учнів класу спало б на думку розсміятися, скажі-

ця. — Мого сина вирішили не переводити у десятий клас, тому що він не встигає з історії та літератури. І все через його шалену любов до фізики і кібернетики. Вчителька фізики, яка душі у ньому не чує, казала мені, що він знає цей предмет не гірше, ніж я, а в школі, а майже так само, як вона сама.

А скільки я витерпіла через цю фізику, почи-

тався електрика і що йде після мільярда: трильйон чи квадрильйон? Про який же гармонійний розвиток особистості можна вести мову?

Я думаю, мову вести все-таки можна. Ось ще кілька прикладів.

Чотирнадцятирічний підліток із цигаркового паперу клеїв повітряні кульки, сконструював коляску, що рухалася за допомогою вітру. Користуючись ба-

це аксіома! — тим більше встигне людина зробити у житті. Цей висновок можна віднести і до наших сьогоденних героїв — невихованого знавця мистецтва і конструктора-двигуна. Звичайно, погано не знати шкільної програми, але так само погано знати все посередньо. І чи не шкодуватимуть батьки, що, вважаючи захоплення дітей за пустощі, першими стали на шляху до їхньої мети, мрії? Не дали розвинутися дивовижним здібностям дітей в унікальні таланти, які у майбутньому могли б порадувати людство прекрасними відкриттями? Якими ж обачливими, стриманими повинні бути ми, старші, коли на лавовану підлогу віталіні в нашій затишній квартирі син принесе іржаву дротину чи викинутий кимось трухлявий радіоприймач, пораненого грака чи придорожнє каміння для мінералогічних досліджень? Адже, може бути, це — початок?

Ну, а щодо гармонійного розвитку, то одне іншого не виключає. Скоріше навпаки — глибоке захоплення рано чи пізно вимагатиме знань есеїстики. Чи поважатиме сам себе фізик, який не знайомий, скажімо, з логікою? Хіба можна говорити сьогодні про компетентність у мистецтві без знання, припущення, античної літератури, філософії? Адже коли вже майбутній мовознавець Шахматов зрозумів, що філологу необхідна алгебра!

Головне, нашим героям не доведеться опановувати найскладніші в науці-вміння добиратися до самої суті предмета. Завдяки сильним захопленням, початок яким — юність, вони зможуть бачити серцевину проблем, знати ціну наполегливій праці, закони відкриттів. Непогана, погодьтесь, озброєність для життя.

В. НЕДОШИЙН.

ДЕ «ПРОПИСАНА» ДЖОКОНДА?..

мо, в Ермітажі біля славнозвісної «Джоконди» Леонардо да Вінчі. Адже багато хто приїжджає до Ленінграда спеціально, щоб помилуватися безсмертним творінням.

Ось тут син мого знайомого несподівано для себе голосно розсміявся. Підліток знав, що в Ермітажі є дві картини Леонардо да Вінчі, та серед них немає славетної «Джоконди».

А втім, ця історія пригадалася не через молодого педагога — через сина мого знайомого і його захоплення.

Навряд чи сьогодні можна знайти батьків, які б не раділи глибокій захопленості своїх дітей. Одні хлопці збирають позеленілі монети і самостійно вивчають історію, інші будують дельтаплани і всі кишенькові гроші витрачають на книжки з авіації, треті не уявляють свого майбутнього життя без медицини чи архітектури. Та — от парадокс! — верто підліткові всерйоз зайнятися чим-небудь, як така бажана для батьків захопленість дитини починає часом так само серйозно їх непокоїти.

«Що мені робити, по-радіте, — написала в редакцію мати іншого хлоп-

ця. — Мого сина вирішили не переводити у десятий клас, тому що він не встигає з історії та літератури. І все через його шалену любов до фізики і кібернетики. Вчителька фізики, яка душі у ньому не чує, казала мені, що він знає цей предмет не гірше, ніж я, а в школі, а майже так само, як вона сама.

А скільки я витерпіла через цю фізику, починаючи з вибухів, які син влаштував де тільки міг, і кінчаючи дослідом з електрикою і конструюванням самокерованого робота? Вся кімната завалена дротом, діодами, опорами.

Я йому багато разів утлумачувала, що мені його підлітка з фізики не потрібна. Бже краще б він мав четвірки з усіх предметів, та встигав би читати те, що йому задають. Ні, у відповідь він сміється і не слухає мене. Ну що ж, досміявся...»

Схожі історії, чи не так? Синів мого знайомого, виявилось, краще, ніж учительці, відомо, що «Джоконда» знаходиться в Луврі, а сина автора листа — один із усіх учнів школи знає фізику зверху програми. І той, і інший — люди захоплені. Все останнє, крім їхньої справи, для них або не існує, або неістотно. Тільки от погано це чи добре?

— Погано, — не замислюючись, сказала моя знайома. — Син прочитав усього Вазарі, Грабаря, Кон-Вінера, може відрізнити ікону XVI століття від ікони XVII століття, ніколи не переплутає дорійський і коринфський ордери, та досі не знає, звідки бере-

ковою астролябією, визначив відстань до пожежної каланчі, а потім перевірив відстань вимірюванням. Ім'я цього підлітка — Костянтин Ціолковський. Інший юнак, дванадцятирічний гімназист, займався, здавалось б, зовсім дивною справою: збирав слова. «У батька учня 4-го класу я купив за 50 скритських слів і 3 готських слова — 60 ісландських. За 40 персидських слів і 8 арабських — 50 фінських і литовських», — писав він додому. — Я називаю купівлю — обмін». Юний Олександр Шахматов, видатний мовознавець, який згодом багато зробив для порівняльної граматики, не тільки збирав — він ще й експериментував. «Я склав філологічні тесери, — писав він додому, — тобто істини, що потребують доведення; доводжу й алгеброю».

А ще один хлопець — п'ятнадцятирічний Олександр Яковлев — сам побудував модель планера. У шкільному залі вона пролетіла близько п'ятнадцяти метрів і з неї, можна вважати, народився радянський авіакоп-структор.

Чим раніше пробуджують інтерес і допитливість

СПОРТ

Підвищили свою майстерність вихованці кіровоградського тренера з плавання В. В. Манька. Учень СШ № 6 Ігор Кривошея долає тепер стометрівку за 1 хвилину 2 секунди, а студент інституту сільськогосподарського машинобудування Юрій Суботін — за 1 хвилину 12 секунд. На знімку: І. КРИВОШЕЯ (зліва) та Ю. СУБОТІН. Фото В. ЧЕРЕДНИЧЕНКА.

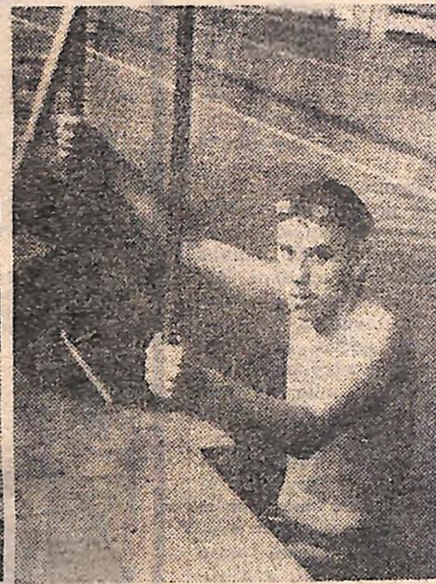
«ЯКЩО ЗАБУТИ ПРО ОРКЕСТРИ»

У статті під таким заголовком («Молодий комунар» за 11 листопада д.р.) йшлося про подолання в проведенні спортивних змагань у області.

Як повідомив редакцію заступник голови облспорткомітету В. Г. Гвам-

берідзе, наведені у листуванні факти, справді мали місце. На виробничій нараді в комітеті перед відповідними працівниками поставлено вимогу суцільного готування до змагань, чіткіше розробляти плани проведення турнірів.

СПОРТ

СПОРТ

ДЗЮ-ДО. Десятий традиційний молодіжний відкритий турнір із боротьби дзю-до пам'яті Героя Радянського Союзу Дмитра Миколайовича Медведєва проходив у приміщенні ДЮСШ облспорткомітету. Звання абсолютного чемпіона турніру завоював міщанин кандидат у майстри спорту Геннадій Япришев.

У командному заліку перемогли спортсмени Кіровограда.

БАСКЕТБОЛ. Закінчилися змагання з баскетболу за програмою молодіжних спортивних ігор колективів фізкультури обласного центру. У фінальному матчі зустрілися переможці попередніх ігор у жіночій лізі — студенти факультету фізвиховання педінституту імені О. С. Пушкіна і баскетболісти вищого льотного училища цивільної авіації. Напружений поєдинок вирішив майбутній вищеї з рахунком 46:40.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

На українськом языке.

БК 32684.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

316050, МСП
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

Обсяг 0,5 друк. арк.

відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолaborаторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Індент 61197.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України, м. Кіровоград, вул. Глінік, 2.

Зам. № 618.

Тираж 56 500.